

Dosarul nr. 1ra-379/22
1-21008182-01-1ra-16032022

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Diaconu Iurie și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Bivol Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 13 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui

Bivol Dumitru xxxxxx, născut la
xxxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat în
xxxxxxx, xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.01.2021 – 13.04.2021;

Instanța de apel: 17.05.2021 – 16.11.2021;

Instanța de recurs: 16.03.2022 – 08.06.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 13 aprilie 2021, Bivol Dumitru a fost achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și în baza art. 390 alin. (3) Cod de procedură penală a fost reabilitat deplin pe acest capăt de acuzare.

Totodată, Bivol Dumitru a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de a art. 192/1 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă (pe capătul de cerere în temeiul art. 192/1 alin. (1) Cod penal) înaintată de către partea civilă Chirița Tudor în mărime de 29 584,30 (douăzeci și nouă mii cinci sute optzeci și patru lei, 30 bani), ce constituie valoarea prejudiciului cauzat proprietarului autovehiculului de model „Opel Vectra” cu numărul de înmatriculare xxxxxx în sumă de 28 784,30 lei cât și costul expertizei în mărime de 800 lei, s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului acesteia să se expună instanța în procedură civilă.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Chirița Tudor în partea ce ține de sustragerea bunurilor în cuantum de 18 335,64 lei, a fost lăsată fără soluționare.

A fost dispusă încasarea de la Bivol Dumitru în contul statului a cheltuielilor judiciare de plată a expertizei în sumă de 3360 (trei mii trei sute șaizeci) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, Bivol Dumitru, la data de 06 noiembrie 2020, în jurul orei 22:30, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport, fără scop de a-l însuși, acționând cu intenție directă, în timp ce se afla în ograda blocului locativ situată pe str. Burebista 66/5, mun. Chișinău, prin alegere de chei, a pătruns în automobilul de model „Opel Vectra”, anul fabricării 1991, cu numărul de înmatriculare xxxxxx, ce aparține lui Chirița Tudor, după care l-a răpit, s-a plimbat cu acesta iar ulterior l-a abandonat pe str. Titulescu 55, mun. Chișinău, astfel prin aceste acțiuni i-a cauzat părții vătămate Chirița Tudor un prejudiciu material considerabil, în valoare totală de 15 000 lei.

Tot el, prin rechizitoriu și ordonanța de punere sub învinuire din 14 ianuarie 2021, a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pentru faptul că, în continuarea acțiunilor sale criminale, la data de 06 noiembrie 2020, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, din motiv de cupiditate, prin acces liber a pătruns în automobilul de model „Opel Vectra”, anul fabricației 1991, cu numărul de înmatriculare xxxxxx, pe care l-a răpit fără scop de a-l însuși, după care a sustras din torpedou un portmoneu din piele de culoarea neagră în valoare de 600 lei, în care se aflau mijloace bănești în sumă de 400 Euro, ceea ce potrivit cursului oficial de schimb valutar BNM constituie 8124 lei, buletinul de identitate, 2 carduri „Moldova-Agroindbank” SA, un lăntișor din aur cu cruciuliță în valoare de 1000 lei, permisul de conducere, contractul de vânzare-cumpărare a automobilului, certificatul de înmatriculare a acestuia, actul privind testarea auto, asigurarea RCA, un telefon mobil de model „Asus Zenfone 6” în valoare de 2500 lei, o cutie cu instrumente de marca „Topex” în valoare de 3000 lei, a doua cutie pentru instrumente în valoare de 600 lei și un scaunel auto pentru copii cu inscripția „Watt” în valoare de 1000 lei, după care cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel, cauzându-i părții vătămate Chirița Tudor un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 16 824 lei.

3. Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Vatavu Diana, a depus apel prin care a solicitat casarea totală a sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Bivol Dumitru să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192/1 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar semiînchis și să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 1 (unu) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar semiînchis.

În baza art. 84 alin.(1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabilit pedeapsa definitivă de 2 (doi) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A admite acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Chirița Tudor cu dispunerea încasării de la inculpat în folosul părții vătămate a prejudiciului material și moral.

În rest, referitor la cheltuielile de judecată de a menține sentința fără modificări.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță eronat a apreciat critic declarațiile date de către partea vătămată, deoarece acestea nu pot fi puse la îndoială și dovedesc cert că în automobil s-au aflat bunurile menționate și că inculpatul a sustras aceste bunuri după ce a răpit mijlocului de transport.

A menționat că, prima instanță nu a luat în considerație faptul că automobilul părții vătămate a fost depistat într-un timp foarte mic, respectiv doar inculpatul a avut posibilitate să sustragă bunurile materiale ce aparțineau părții vătămate.

Partea acuzării a susținut că, argumentele primei instanței precum că urmele papilare ridicate în automobilul părții vătămate nu au fost depistate și pe bancheta din spate, este o concluzie eronată, deoarece ultimul a lăsat urme papilare în momentul când a pătruns în salonul automobilului, iar apoi după ce s-a deplasat de la locul parcerii a sustras bunurile descrise de partea vătămată. Inculpatul nu putea și nici nu a lăsat urme papilare pe bancheta din spate deoarece scopul său a fost de a sustrage bunurile aflate pe această banchetă, astfel urme papilare puteau fi lăsate doar pe aceste bunuri.

La fel, a indicat că, prin probele examinate s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Bivol Dumitru a răpit automobilul lui Chirița Tudor, care la data de 06.11.2020 era parcat în curtea blocului de locuit din str. Burebista 66/5 mun. Chișinău în interes personal, circumstanțe stabilite și de către prima instanță. Respectiv, inculpatul deplasându-se până la str. Titulescu 55, mun. Chișinău, a abandonat automobilul răpit și continuându-și acțiunile sale ilegale și în atingerea scopului cupidant a sustras bunurile materiale ce aparțin părții vătămate.

Partea acuzării a menționat că, dincolo de orice dubiu rezonabil, prima instanță nu a reținut că faptele au existat, că anume au fost săvârșiți de către inculpat și că constituie infracțiunea prevăzută de art. 186 Cod penal, incriminată ultimului, motiv pentru care urma să fie condamnat.

A evidențiat că, cumulul de probe anexate la materialele cauzei penale și cercetate în prima instanță, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, demonstrează că fapta a fost săvârșită de către Bivol Dumitru.

Astfel, partea acuzării a concluzionat că, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine existența elementelor componente de infracțiune de *furt adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea unei daune în proporții considerabile*, fiindu-i imputabil inculpatului.

În continuare, partea acuzării a considerat că, acțiunile lui Bivol Dumitru

întrunesc elementele obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 186 Cod penal, este prezentă fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de luare ilegală și gratuită, survenirea urmărilor prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile în modul ascuns. Însăși prin probele examinate în instanța de judecată s-a stabilit că Bivol Dumitru la data de 06 noiembrie 2020 a răpit automobilul ce aparține lui Chirița Tudor, neavând scopul de a-l însuși, scopul și motivul său fiind de a sustrage bunurile aflate în interiorul automobilului menționat.

La fel, partea acuzării a relevat că, în acțiunile inculpatului sunt este prezentă latura subiectivă a infracțiunii de furt, ce se caracterizează în primul rând prin intenție directă, iar motivele acestei infracțiuni, fiind de cupiditate, ceea ce a fost stabilit în speță.

A conchis că, furtul, constituie și astăzi forma cea mai tipică și, totodată, cea mai frecventă de încălcare a relațiilor sociale cu privire la patrimoniu, or, însăși scopul pedepsei penale este cel de restabilire a echității sociale, prevenirea de comiterea a unor noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane, iar la adoptarea de către instanța de judecată a unei asemenea soluții pe cazul dat v-a duce la încurajarea pe viitor a săvârșirii infracțiunilor similare de către alte persoane.

4. Avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Bivol Dumitru, a depus apel prin care a solicitat casarea parțială a sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Bivol Dumitru, să fie achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 192/1 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, cu respingerea/lăsarea fără soluționare a acțiunii civile.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță a tras la răspundere o persoană nevinovată și i-a aplicat o pedeapsă privativă de libertate neîntemeiat, nu a ținut cont de faptul că persoana este supusă răspunderii și pedepsei penale numai pentru o faptă săvârșită cu vinovăție, care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea penală, instanța nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, precum și de alte fapte care dovedesc nevinovăția lui Bivol Dumitru.

Partea apărării a menționat că, prima instanță neîntemeiat l-a declarat vinovat pe Bivol Dumitru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192/1 alin. (1) Cod penal, motiv din care sentința urmează a fi casată parțial, rejudecată cauza cu achitarea inculpatului și pe acest capăt de acuzare deoarece vinovăția inculpatului nu a fost dovedită, or, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție, mai mult ca atât răspunderii penale și pedepsei penale este supusă numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea penală.

A susținut că, în cadrul procesului de judecată nu s-a stabilit cu certitudine săvârșirea infracțiunii menționate și de către Bivol Dumitru, or,

conform art. 51 Cod de procedură penală, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită.

A considerat că, condamnarea inculpatului este bazată pe presupuneri, fără analiza multilaterală și coerentă a tuturor probelor, a legăturii între ele și nu conține concluzia instanței în ceea ce privește acceptarea unor probe și, respectiv, motivele respingerii altora, prezentate în sprijinul apărării.

Partea apărării a subliniat că, inculpatul nu recunoaște săvârșirea acestor infracțiuni, iar organul de urmărire penală nu a dovedit vinovăția acestuia, or, acesta a fost adus la Inspectoratul de Poliție Botanică fără un apărător și i-a fost încălcat dreptul la apărare și de asemenea nu se cunoaște în ce circumstanțe au fost luate amprente. La etapa de urmărire penală în numele inculpatului a solicitat să fie ridicate înregistrările video, să fie audiați martorii însă cererile respective au fost respinse neîntemeiat.

La fel, a susținut că, inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare și nu se cunoaște în ce circumstanțe au fost luate amprente, ori despre acest fapt apărarea a aflat în ședința de judecată fiindcă inculpatul la faza de urmărire penală nu a dat declarații.

A evidențiat că, la data de 14 ianuarie 2021 a luat cunoștință cu raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1- R-4675 din 28 decembrie 2020 (f.d.81), și a indicat că nu este de acord cu acesta. La momentul luării cunoștinței cu materialele urmăririi penale au fost înaintate cereri de către învinuit, însă, acestea au fost respinse neîntemeiat.

Partea apărării a evidențiat ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

În continuare, a susținut că, inculpatul doar în ședința de judecată a dat declarații și astfel a relatat modul și ziua în care i-au fost ridicate amprente digitale. Astfel, partea apărării a invocat nulitatea raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R- 4675 din 28 decembrie 2020 și achitarea inculpatului, or, vinovăția acestuia nu a fost dovedită, iar organul de urmărire penală nu a dovedit vina acestuia.

Partea apărării a concluzionat că, o sentință de condamnare poate fi adoptată doar în situația când toate probele în apărare au fost combătute de către probele în acuzare, fiind înlăturate orice dubii privind nevinovăția persoanei. În speță însă, din conținutul sentinței atacate nu rezultă cu claritate și putere de convingere că problema vinovăției inculpatului a fost abordată și motivată suficient de către instanța de fond.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021 a fost respins ca nefondat apelul avocatului Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Bivol Dumitru și admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima

instanță prin care:

- Bivol Dumitru, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și stabilită pedeapsa de 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

- În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, lui Bivol Dumitru i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 (doi) ani și 2 (două) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

- A fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Chirița Tudor și s-a încasat de la Bivol Dumitru în beneficiul părții vătămate Chirița Tudor prejudiciul material în sumă de 31 824 (treizeci și unu mii opt sute douăzeci și patru) lei.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

5.1. În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că, prima instanță la adoptarea sentinței nu a ținut cont de prevederile art. 101 alin. (1), art. 384 alin. (3), art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, or, aceste prevederi legale impun în sarcina instanței de judecată, la adoptarea sentinței, să fie soluționate următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În desfășurarea deciziei, audiind participanții la proces, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și probelor cercetate, prezentate instanței de apel, precum și probelor administrate de instanța de fond, cercetate suplimentar în ședința instanței de apel, instanța de apel a constatat cu certitudine faptul că:

Bivol Dumitru, a comis infracțiunile imputate lui în următoarele circumstanțe, la data de 06 noiembrie 2020, în jurul orei 22:30, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport, fără scop de a-l însuși, acționând cu intenție directă, în timp ce se afla în ograda blocului locativ situată pe str. Burebista 66/5 mun. Chișinău, prin alegere de chei, a pătruns în automobilul de model „Opel Vectra”, anul fabricării 1991, cu numărul de înmatriculare xxxxxx, ce aparține lui Chirița Tudor, după care 1-a răpit, s-a plimbat cu acesta iar ulterior 1-a abandonat pe str. Titulescu 55, mun. Chișinău, astfel prin aceste acțiuni i-a cauzat părții vătămate Chirița Tudor un prejudiciu material considerabil, în valoare totală 15 000 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Bivol Dumitru a săvârșit infracțiunea de răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, prevăzută de art. 192/1 alin. (1) Cod penal.

Tot el, prin rechizitoriu și ordonanța de punere sub învinuire din 14 ianuarie 2021, este învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pentru faptul că, în continuarea acțiunilor sale criminale, la data de 06 noiembrie 2020, urmărind scopul sustragerii

bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, din motiv de cupiditate, prin acces liber a pătruns în automobilul de model „Opel Vectra”, anul fabricației 1991, cu numărul de înmatriculare xxxxxx, pe care l-a răpit fără scop de a-l însuși, după care a sustras din torpedou un portmoneu din piele de culoarea neagră în valoare de 600 lei, în care se aflau mijloace bănești în sumă de 400 Euro, ceea ce potrivit cursului oficial de schimb valutar BNM constituie 8124 lei, buletinul de identitate, 2 carduri „Moldova-Agroindbank” SA, un lăncișor din aur cu cruciuliță în valoare de 1000 lei, permisul de conducere, contractul de vânzare- cumpărare a automobilului, certificatul de înmatriculare a acestuia, actul privind testarea auto, asigurarea RCA, un telefon mobil de model „Asus Zenfone 6” în valoare de 2500 lei, o cutie cu instrumente de marca „Topex” în valoare de 3000 lei, a doua cutie pentru instrumente în valoare de 600 lei și un scaunel auto pentru copii cu inscripția „Watt” în valoare de 1000 lei, după care cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel, cauzându-i părții vătămate Chirița Tudor un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 16 824 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Bivol Dumitru a săvârșit sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, adică infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele părții apărării invocate în cererea de apel, prin care s-a solicitat achitarea inculpatului Bivol Dumitru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192/1 alin. (1) Cod penal, reținând soluția instanței de fond prin care inculpatul Bivol Dumitru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192/1 alin. (1) Cod penal și condamnat la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, or, din probele prezentate pentru cercetarea de către partea acuzării s-a constatat cu certitudine implicarea inculpatului în săvârșirea infracțiunii de răpire a mijlocului de transport, iar inculpatul nu a putut explica depistarea urmelor papilare în cadrul automobilului răpit în pofida faptului că a nu se cunoștea cu partea vătămată.

Instanța de apel a respins argumentele părții apărării precum că, ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii, or, potrivit ordonanțelor din 30 decembrie 2020 (f.d. 78-79) și din 14 ianuarie 2021 (f.d. 92-93) au fost respinse cererile apărării cu privire la scoaterea persoanei de sub învinuire pe motiv că nu sunt probe suficiente care ar demonstra vinovăția inculpatului Bivol Dumitru, ca fiind neîntemeiate.

Astfel, instanța de apel nu a constatat nulitatea actelor organului de urmărire penală, sau încălcarea cărorva acte procedurale, care ar demonstra nevinovăția inculpatului Bivol Dumitru, or, inculpatului și avocatului său la data de 14 ianuarie 2021 i-a fost prezentat raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4675 din 28 decembrie 2020 (f.d. 81), obiecții pe marginea acțiunii procesuale realizate aceștia nu au indicat.

De asemenea, instanța de apel a constatat că, nici la momentul luării

cunoștinței cu materialele urmăririi penale nu au fost înaintate astfel de obiectii, respectiv, acestea decad de a fi reținute din motivele menționate supra, or, ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Instanța de apel a evidențiat că, potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Astfel, instanța de apel a concluzionat menținerea în această parte a sentinței contestate, ca fiind legală și întemeiată, or, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192/1 alin. (1) Cod penal a fost demonstrată, iar careva motive de casare a sentinței în această parte instanța de apel nu a reținut, prin ce a respins, ca nefondat apelul părții apărării.

Instanța de apel a menționat că, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu încălcarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor, prima instanță greșit a stabilit faptul că Bivol Dumitru nu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ultimul fiind achitat pe acest capăt de acuzare, or, potrivit declarațiilor părții vătămate Chirița Tudor, instanța de apel a reținut în acțiunile inculpatului faptele descrise de către partea vătămată.

La fel, prima instanță greșit a stabilit că, urmele papilare ridicate în automobilul părții vătămate nu au fost depistate și pe bancheta din spate, or, inculpatul a lăsat urmele papilare în momentul când a pătruns în salonul automobilului, iar apoi după ce s-a deplasat de la locul parcării a sustras bunurile descrise de partea vătămată. Inculpatul nu putea și nici nu a lăsat urme papilare pe bancheta din spate deoarece scopul său a fost de a sustrage bunurile aflate pe această banchetă, astfel urme papilare puteau fi lăsate doar pe aceste bunuri.

Prin urmare, la adoptarea sentinței prima instanță nu a respectat dispoziția art. 101 Cod de procedură penală care stipulează că, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege și nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru judecată.

Instanța de apel a stabilit că, prima instanță a pus la baza sentinței de achitare în primul rând declarațiile inculpatului care însă au fost combătute prin probele acuzării cercetate în ședința de judecată, inclusiv prin declarațiile părții vătămate, procesele-verbale de cercetare la fața locului din 07.11.2020

și raportului de expertiză judiciară.

Astfel, instanța de apel a menționat că, prima instanță nu a dat o apreciere justă și altor probe materiale cercetate în instanță, care de asemenea dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de furt, cum ar fi: *declarațiile inculpatului Bivol Dumitru*.

Cu toate că Bivol Dumitru nu a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) și art. 192/1, al. (1) Cod penal, instanța de apel a concluzionat că vinovăția acestuia se dovedește pe deplin prin următoarele probe, anexate la dosar: *declarațiile părții vătămate Chirița Tudor; proces-verbal de cercetare la fața locului din 07 noiembrie 2020 (f.d. 11-13); proces-verbal de cercetare la fața locului din 07 noiembrie 2020 (f.d. 24-29); raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4675 din 28 decembrie 2020 (f.d. 37-60)*.

Instanța de apel a menționat că, în ședința instanței de apel, partea acuzării a solicitat să fie reverificate următoarele probe: *declarațiile părții vătămate Chirița Tudor; proces-verbal de cercetare la fața locului din 07 noiembrie 2020 (f.d. 11-13); proces-verbal de cercetare la fața locului din 07 noiembrie 2020 (f.d. 24-29); raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4675 din 28 decembrie 2020 (f.d. 37-60); revendicare potrivit căreia inculpatul Bivol Dumitru are și alte înscrisuri (f.d. 63); comunicare, potrivit căreia inculpatul Bivol Dumitru nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru (f.d. 64); caracteristică eliberată de SP-4 Răzeni, care confirmă că, inculpatul Bivol Dumitru se caracterizează negativ (f.d. 65); acțiunea civilă, potrivit căreia partea vătămată Chirița Tudor solicită a fi încasate de la inculpatul Bivol Dumitru prejudiciul material în sumă de 31 824 lei (f. d. 118)*.

Astfel, instanța de apel a reținut argumentele invocate de către partea acuzării în apelul declarat, precum că sentința în cauză este neîntemeiată deoarece, prin probele prezentate și examinate în instanța de apel, a fost pe deplin dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate, or, instanța de fond apreciind unilateral și divergent circumstanțele de fapt și de drept, a pronunțat o soluție neîntemeiată în privința inculpatului Bivol Dumitru în partea achitării acestuia de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Mai mult, instanța de apel nu a reținut ca plauzibilă referirea în speță a primei instanțe la faptul că, în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare învinuirea adusă inculpatului Bivol Dumitru în baza art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, după semnele *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, considerând că învinuirea adusă inculpatului în acest sens nefiind dovedită prin careva probe incontestabile, în astfel de circumstanțe, nefiind demonstrată vinovăția inculpatului și lipsind în acțiunile acestuia latura obiectivă, precum și obiectul infracțiunii, instanța de fond l-a achitat pe Bivol Dumitru pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, la adoptarea sentinței prin

care inculpatul Bivol Dumitru a fost achitat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, aceasta a dat o apreciere greșită a circumstanțelor de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești.

Instanța de apel a reținut că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, a fost confirmată fără nici un dubiu rezonabil, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta o consideră ca o metodă de apărare și un mijloc de eschivare de la răspundere penală, întrucât afirmațiile acestuia nu au fost probate.

Ascultând participanții la proces, audiind inculpatul, cercetând probele administrate la dosar, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a constatat vinovăția lui Bivol Dumitru și a încadrat acțiunile lui în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi, *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Instanța de apel și-a întemeiat încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în formula indicată, având ca temei următoarele circumstanțe: *Bivol Dumitru la data de 06 noiembrie 2020, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, din motiv de cupiditate, prin acces liber a pătruns în automobilul de model „Opel Vectra”, anul fabricației 1991, cu numărul de înmatriculare xxxxxx, pe care l-a răpit fără scop de a-l însuși, după care a sustras din torpedou un portmoneu din piele de culoarea neagră în valoare de 600 lei, în care se aflau mijloace bănești în sumă de 400 Euro, ceea ce potrivit cursului oficial de schimb valutar BNM constituie 8124 lei, buletinul de identitate, 2 carduri „Moldova-Agroindbank” SA, un lăntișor din aur cu cruciuliță în valoare de 1000 lei, permisul de conducere, contractul de vânzare-cumpărare a automobilului, certificatul de înmatriculare a acestuia, actul privind testarea auto, asigurarea RCA, un telefon mobil de model „Asus Zenfone 6” în valoare de 2500 lei, o cutie cu instrumente de marca „Topex” în valoare de 3000 lei, a doua cutie pentru instrumente în valoare de 600 lei și un scaunel auto pentru copii cu inscripția „Watt” în valoare de 1000 lei, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate Chirița Tudor un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 16 824 lei.*

Prin urmare, instanța de apel a relevat că, în acțiunile inculpatului Bivol Dumitru sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii de furt, or, acesta a atentat la relațiile sociale cu privire la bunurile persoane, ceea ce presupune existența următoarelor elemente constitutive: *prin acțiunile sale inculpatul Bivol Dumitru a tentat la relațiile sociale cu privire la posesia bunurilor mobile, care sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor, la caz, acestea sunt bunuri sustrase din automobilul părții vătămate Chirița Tudor și anume: portmoneu din piele de culoarea neagră în valoare de 600 lei, în care se aflau mijloace bănești în sumă de 400 Euro (echivalentul a 8124 lei), buletinul de identitate, 2 carduri BC „Moldova-Agroindbank” SA, un lăntișor din*

aur cu cruciuliță în valoare de 1000 lei, permisul de conducere, contractul de vânzare-cumpărare a automobilului, certificatul de înmatriculare a acestuia, actul privind testarea auto, asigurarea RCA, un telefon mobil de model „Asus Zenfone 6” în valoare de 2500 lei, o cutie cu instrumente de marca „Topex” în valoare de 3000 lei, a doua cutie pentru instrumente în valoare de 600 lei și un scăunel auto pentru copii cu inscripția „Watt” în valoare de 1000 lei, prin ce i-a cauzat părții vătămate Chirița Tudor un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 16 824 lei.

Legătura causală dintre acțiunile inculpatului și bunurile sustrase s-a demonstrat prin aceea că, anume Bivol Dumitru a fost recunoscut vinovat de răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire și anume acesta a fost recunoscut că anume el forțând lacătul a răpit automobilul de model Opel Vectra a.f. 1991, n/î xxxxxxxx ce aparține părții vătămate Chirița Tudor, cu care s-a plimbat, iar ulterior după ce a sustras bunurile din acest automobil, l-a abandonat pe str. Titulescu 55, mun. Chișinău.

Prejudiciul considerabil al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege - gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Subsidiar, instanța de apel a reținut că inculpatul Bivol Dumitru având intenție directă de a sustrage bunurile părții vătămate, a răpit automobilul acestuia prin forțarea lacătului, iar ulterior în scop de cupiditate, a sustras bunurile aflate în acest automobil pe care la abandonat pe str. Titulescu, 55, mun. Chișinău, părăsind locul săvârșirii infracțiunii.

Instanța de apel a menționat că, scopul de cupiditate reprezintă anticiparea în conștiința făptuitorului a stăpânirii sale definitive asupra bunurilor luate, când el va avea posibilitatea de a posedea, a folosi și a dispune de aceste bunuri ca și cum ele ar fi ale lui proprii, or, acționând în acest sens inculpatul a răpit automobilul părții vătămate de pe str. Burebista 66/5, mun. Chișinău, pe care ulterior l-a abandonat pe str. Titulescu 55, mun. Chișinău, unde fiind convins că, nu va fi văzut de proprietarul automobilului a sustras mai multe bunuri care se aflau în acest automobil, cu care ulterior a părăsit locul comiterii infracțiunii, iar potrivit raportului de expertiză judiciară anume urmele papilare ale inculpatului Bivol Dumitru au fost găsite în automobilul părții vătămate Chirița Tudor, iar inculpatul susține că, în acea zi, la 06 noiembrie 2020, nu se afla în or. Chișinău, dar a fost toată ziua și noaptea în s. Răzeni, r-nul Ialoveni, iar careva argumente cum ar fi ajuns urmele sale în acest automobil ultimul nu a putut prezenta, la fel, nu au fost prezentate probe că, acesta în ziua de 16 noiembrie 2020 se afla în satul Răzeni, r-nul Ialoveni, ceea ce urmează a fi apreciate critic și declarativ.

Instanța de apel a stabilit că, potrivit materialelor cauzei inculpatul Bivol Dumitru este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii faptei a atins vârsta de 14 ani.

Totodată, instanța de apel a reținut că, sunt nefondate concluziile primei instanțe privind achitarea inculpatului Bivol Dumitru în baza art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, or, în speță s-a constatat cu certitudine că inculpatul a avut scopul de sustrage bunurile părții vătămate, răpind în acest sens mijlocul de transport de model Opel Vectra a.f. 1991, n/î xxxxxx ce aparține părții vătămate Chirița Tudor.

Instanța de apel a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Bivol Dumitru în săvârșirea furtului imputat cu cauzarea părții vătămate Chirița Tudor a daunei materiale în valoare de 16 824 lei, care pentru partea vătămată constituie o daună considerabilă.

Astfel, instanța de apel a evidențiat că, infracțiunea respectivă se confirmă cu certitudine prin declarațiile părții vătămate Chirița Tudor care a declarat că, *„automobilul a fost depistat în jurul orei 03:00 pe str. Titulescu, 55, de către colaboratorii de poliție, unde el a mers la fața locului și a văzut automobilul cu motorul pornit și ușile deschise, lacătul de la ușa șoferului forțată și toate bunurile sustrase, precum: scaunul auto la preț de 1500 lei, portmoneu în valoare de 600 lei, cu 400 euro, 2 carduri bancare, și un lăntișor de aur cu cruciuliță în sumă de 1000 lei, o cutie cu instrumente de model Toplex la prețul de 3000 lei și o cutie cu instrumente diverse în valoare de 600 lei, 2 boxe în valoare de 1000 lei, un telefon mobil Asus în valoare de 2500 lei, și alte mărunțișuri care nu au fost nominalizate...”*.

Instanța de apel a statuat că, vinovăția inculpatului Bivol Dumitru în săvârșirea furtului din proprietatea părții vătămate Chirița Tudor se mai confirmă și prin următoarele probe: *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07 noiembrie 2020, potrivit căruia la orele 00:40, până la orele 00:50, s-a efectuat cercetarea la fața locului pe adresa mun. Chișinău, str. Burebista 66/5, pe o fâșie de teren cu suprafața de 3m x 4m din parcare improvizată aferentă unui bloc de locuit cu 5 etaje, de unde a fost răpit automobilul de model „Opel Vectra” cu numărul de înmatriculare xxxxxx (f.d. 11-13), proces-verbal de cercetare la fața locului din 07 noiembrie 2020, potrivit căruia la orele 04:42, până la orele 05:00, s-a efectuat cercetarea la fața locului a automobilului de model „Opel Vectra” cu numărul de înmatriculare xxxxxx care staționa pe adresa mun. Chișinău, str. N. Titulescu 55, de unde au fost ridicate: 9 folii adezive cu urme papilare și automobilul de model Opel Vectra cu numărul de înmatriculare xxxxxx de culoare albastru închis (f.d. 24-29), raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-4675 din 28 decembrie 2020, potrivit căruia: în cadrul cercetării la fața locului din data de 07 noiembrie 2020, în urma examinării automobilului de model „Opel Vectra” cu numărul de înmatriculare xxxxxx, care a fost abandonat pe str. Titulescu 55, mun. Chișinău, prin intermediul a nouă benzi adezive au fost copiate douăzeci și șase de urme papilare și anume: Patru urme papilare, dintre care, o urmă digitală copiată pe banda adezivă cu inscripția: „Nr. 1 Ridicat geam ușa șofer”, două urme digitale copiate pe banda adezivă cu inscripția: „Nr.2 Ridicat geam ușa șofer”, o urmă palmară copiată pe banda adezivă cu inscripția: „Nr.5 Ridicat geam ușa din față partea dreaptă”, au fost create de Bivol Dumitru Ștefan, născut la 12 mai 1994,*

cu degetele mare, mijlociu ale mâinii drepte, și degetul arătător al mâinii stângi și palma mâinii stângi (f.d. 37-60).

În continuare, instanța de apel a reținut argumentele invocate în apel de partea acuzării precum că, sentința în cauză este neîntemeiată, pe capătul de acuzare prevăzut de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece, prin probele prezentate de către acuzare și examinate în prima instanță, recercetate în instanța de apel, a fost pe deplin dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 186 al. (2), lit. d) Cod penal, or, prima instanță apreciind unilateral și eronat circumstanțele de fapt și de drept, neîntemeiat a pronunțat o soluție de achitare a inculpatului Bivol Dumitru în această parte, pe motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a menționat că, prima instanță a pus la baza sentinței declarațiile inculpatului Bivol Dumitru privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii de furt, totodată recunoscându-l vinovat în comiterea răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, ceea ce este alogic, or, aceste argumente nu au fost confirmate prin careva probe pertinente ale părții apărării, iar probele anexate la materialele cauzei care confirmă vinovăția inculpatului Bivol Dumitru în comiterea infracțiunilor reținute prin actul de învinuire, sunt susținute de un șir de probe pertinente, cum ar fi, declarațiile părții vătămate Chirița Tudor, procesele-verbale de cercetare la fața locului, raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4675 din 28 decembrie 2020, care nu au fost contestate de către inculpat și avocatul acestuia, asupra cărora instanța nu s-a expus în sentință, ignorându-le nemotivat, oferind o apreciere subiectivă probelor prezentate de partea acuzării, iar la baza sentinței de achitare pronunțate a pus în exclusivitate circumstanțele faptice prezentate de inculpat.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, vinovăția inculpatului Bivol Dumitru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal a fost confirmată cu certitudine și fără echivoc, iar nerecunoașterea vinovăției de către aceasta o consideră ca o metodă de apărare și un mijloc de eschivare de la răspundere penală, întrucât afirmațiile nu au fost probate.

La capitolul stabilirii pedepsei inculpatului, instanța de apel a acordat eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, și a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, de faptul că inculpatul anterior nu a fost judecat, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, la locul de trai se caracterizează negativ, a săvârșit infracțiunea din intenție, cu scop de cupiditate.

Prin urmare, având în vedere caracterul scopului corecțional și de reeducare al condamnatului, al restabilirii echității sociale, în rezultatul aplicării pedepsei, reieșind din limitele pedepsei prevăzute de sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, instanța de apel a considerat echitabil stabilirea față de inculpatul Bivol Dumitru a unei pedepse sub formă de

închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, or, fapta prevăzută de art. 186 alin. 2) lit. d) Cod penal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, iar conform art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Bivol Dumitru se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Desfășurând prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art. 61 alin. (2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal este una mai puțin gravă, instanța de apel a constatat că, inculpatul Bivol Dumitru nu are antecedente penale, nu a recunoscut vinovăția, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, iar pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial este echitabilă aplicarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 2 ani, 2 luni, în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de apel a considerat întemeiată acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Chirița Tudor, or, acestuia i s-a cauzat un prejudiciu material în sumă de 16 824 lei cauzat prin furtul bunurilor din automobil (f.d. 118).

În susținerea celor enunțate, instanța de apel a evidențiat jurisprudența CtEDO (cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003) și acordând eficiență prevederilor art. 219, 221, 225 Cod de procedură penală, art. 1398 Cod civil, a considerat întemeiată pretenția înaintată de partea vătămată Chirița Tudor, privind încasarea prejudiciului material în sumă de 31 824 lei, pretenție care a și admis-o, or, în urma răpirii automobilului și furtului comis de către Bivol Dumitru, părții vătămate i-a fost cauzat prejudiciu material în sumă de 31 824 lei, acesta fiind constituit din autoturismul de model Opel Vectra, de culoare albastru închis cu numărul de înmatriculare xxxxxx în valoare de 15000 lei, care aparține cet. Chirița Tudor, din care au fost sustrate pe ascuns: un portmoneu în valoare de 600 lei în care se aflau mijloace bănești în suma de 400 Euro, un lăntșor ce aur cu cruciuliță în valoare de 1000 lei, telefon de model ASUS Zenfone 6 în valoare de 2500 lei, o cutie organizatoare cu instrumente de marca Topex în valoare de 3000 lei, o cutie cu instrumente în valoare de 600 lei, scaunul auto pentru copil în sumă de 1500 lei și boxe de model „Watt” în valoare de 1000 lei.

Reieșind din cele menționate, instanța de apel a concluzionat admiterea acțiunii civile înaintată de către partea vătămată Chirița Tudor și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie admisă acțiunea civilă, în partea încasării prejudiciului material în sumă de 31 824 lei, reiterând în acest sens jurisprudența CtEDO (cauza Costin *versus* România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții *versus* România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre *versus* România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) potrivit căreia, partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât

în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

6. Avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Bivol Dumitru, invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi soluții prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată din motivul că fapta incriminată acestuia nu a fost săvârșită de inculpat, cu respingerea/lăsarea fără soluționare a acțiunii civile.

În argumentarea recursului partea apărării reiterează aceleași argumente ca și în apelul declarat, suplimentar invocă că, în ședința de judecată a primei instanțe, inculpatul a declarat că nu recunoaște vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate și a explicat că el nu a fost implicat la săvârșirea acestora. La data de 06 noiembrie 2020 se afla la domiciliu în sat împreună cu copilul său care este la întreținerea sa, în mun. Chișinău în ziua respectivă nu se afla. La Inspectoratul de Poliție Botanica a fost la data de 06 noiembrie 2020, fiind chemat de către colaboratorul de poliție Bușilă și care l-a întrebat dacă nu posedă careva informații referitor la automobilul de model Opel Vectra, parcat, la care a comunicat că el nu este implicat. Aceste circumstanțe au avut loc la data de 06 noiembrie 2020 în timpul zilei. Inculpatul nu poate comunica cum urmele papilare ce-i aparțin au fost depistate în automobilul respectiv. Activează la spălătoria auto din Răzeni. În arest se află de 4 luni, data nu poate comunica.

Partea apărării consideră că, instanțele de fond au supus răspunderii penale o persoană nevinovată și i-au aplicat neîntemeiat o pedeapsă privativă de libertate neglijând faptul că o persoană poate fi supusă răspunderii și pedepsei penale numai pentru o faptă săvârșită cu vinovăție, care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea penală, ignorând circumstanțele cauzei, precum și de alte fapte care dovedesc nevinovăția lui Bivol Dumitru.

Sustine că, condamnarea inculpatului este bazată pe presupuneri, fără analiza multilaterală și coerentă a tuturor probelor, a legăturii între ele și nu conține concluzia instanței în ceia ce privește acceptarea unor probe în sensul acuzării și, respectiv, motivele respingerii probelor în sprijinul apărării.

La fel, menționează că, inculpatul nu recunoaște săvârșirea acestor infracțiuni, iar organul de urmărire penală nu a dovedit vinovăția acestuia, or acesta a fost adus la Inspectoratul de Poliție Botanica fără un apărător și i-a fost încălcat dreptul la apărare și de asemenea nu se cunoaște în ce circumstanțe au fost luate amprente. La etapa de urmărire penală a fost solicitat să fie ridicate înregistrările video, să fie audiați martorii însă cererile respective au fost respinse neîntemeiat.

Reiterează că, inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare deoarece nu se cunoaște în care circumstanțe au fost luate amprente acestuia, or despre acest fapt partea apărării a aflat abia în ședința de judecată deoarece inculpatul nu a dat declarații la faza de urmărire penală.

Partea apărării indică faptul că, inculpatul doar în ședința de judecată a dat declarații și astfel a relatat modul și ziua în care iau fost ridicate amprentele digitale, iar partea apărării a invocat în acest sens nulitatea raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1 -R-4675 din 28 decembrie 2020, achitarea inculpatului, or vinovăția acestuia nu a fost dovedită, iar organul de urmărire penală nu a dovedit vina acestuia.

În continuare, menționează că, în cadrul cercetării judecătorești, partea vătămată a declarat că nu a văzut nimic, nu deține probe ce atesta faptul deținerii bunurilor sustrase și costul acestora și nu a demonstrat că bunurile sustrase erau în automobil, dar în pofida acestui fapt, instanța de apel a admis apelul procurorului și la condamnat pe inculpat, punând în sarcina acestuia recuperarea prejudiciului material.

În concluzie, partea apărării susține că, în ședințele de judecată nu au fost audiați martori și nu au fost cercetate probe în vederea probării vinovăției lui Bivol Dumitru. Așadar, condamnarea inculpatului fiind bazată pe presupuneri, fără analiza multilaterală și coerentă a tuturor probelor, a legăturii între ele, fiind inversată sarcina probațiunii, care de altfel îi aparține organului de urmărire penală.

Mai mult, invocă că instanța de apel doar a trecut în revistă probele administrate pe caz, însă nu a apreciat separat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu; nu a constatat în fapt cine este partea vătămată și care este valoarea bunurilor sustrase.

7. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului ordinar declarat și a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată și nu a admis erori de drept în raport cu motivele invocate în recurs.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept admise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul menționează, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că, partea apărării invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept admise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Temeiul respectiv, de fapt, cuprinde nemotivarea hotărârii, privită ca un viciu fundamental (de procedură) cu titlu de egalitate ar putea fi și motivarea insuficientă; contrazicerea motivării cu dispozitivul hotărârii sau neînțelegerea acestuia. Eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legiuitor în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, și anume, stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, aceasta trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării pe lângă temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocă versiunea potrivit căreia probele administrate la cauza penală, nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate, sunt contradictorii, iar soluția instanței de apel este bazată pe un fundal probatoriu insuficient, chestiuni ce se referă la aprecierea probelor.

Suplimentar, Colegiul penal atestă că recurentul invocă critici sub aspectul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii, motiv care se subscrie temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept admise de instanțele de fond și de apel în cazul când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus clar.

Așadar, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Cu referire la criticile invocate recurent precum că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, deoarece, verificând decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, se atestă că partea apărării a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Colegiul penal menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Cu referire la argumentul apărării precum că, *decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, Colegiul penal relevă că, nu s-a stabilit presupusa eroare de drept invocată de către recurent, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost respins apelul părții apărării și admis apelul procurorului, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Bivol Dumitru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, în rest fiind menținută sentința primei instanțe prin care Bivol Dumitru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192/1 alin. (1) Cod penal.

Sub aspectul *probelor administrate*, supuse criticii recurentului, se impune precizarea că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Însă cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării

inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

Contrar argumentelor recurentului, prin care se invocă faptul că, la fundamentarea soluției, instanța de apel s-a bazat în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate și nu a luat în considerație declarațiile inculpatului, în speță fiind lipsă probe care ar demonstra vinovăția ultimului, Colegiul penal conchide, că instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului, așa cum susține apărarea, însă le-a analizat în ansamblul lor prin coroborare, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința acestuia.

În acest sens, Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Bivol Dumitru.

Cu referire la criticile părții apărării sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că prin sentința primei instanțe, Bivol Dumitru a fost achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 192/1 alin. (1) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și a fost dispusă admiterea în principiu a acțiunii civile în privința prejudiciului cauzat în sumă de 28 784,30 lei cât și costul expertizei în mărime de 800 lei, iar acțiunea civilă în partea ce ține de sustragerea bunurilor în cuantum de 18 335,64 a fost lăsată fără soluționare.

Totodată, se reține că, prin decizia instanței de apel, Bivol Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 2 ani și 2 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și a fost dispusă admiterea în principiu a acțiunii civile înaintată de partea vătămată cu încasarea în beneficiul acesteia a prejudiciului material în sumă de 31 824 lei. În rest, sentința primei instanțe fiind menținută fără modificări.

Astfel, Colegiul penal conchide că, în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu a fost admisă, instanța de apel s-a

expus argumentat, iar soluția acesteia este descrisă la pct. 5 – 5.1 al acestei decizii, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

În concluzie, Colegiul penal statuează că argumentele invocate de recurent sunt nefondate, întrucât vinovăția lui Bivol Dumitru în săvârșirea infracțiunilor incriminate a fost dovedită indubitabil prin probele administrate, în speță nefiind admisă o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea acesteia și adoptarea unei alte soluții.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârile CEDO Helle c. Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997; Garcia Ruiz c. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a admis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat de avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Bivol Dumitru, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Bivol Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui ***Bivol Dumitru xxxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **05 august 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Diaconu Iurie

Boico Victor